

skab, støtter dets Krigskasse! Ja, jeg ved nu ikke, om det ærede Medlem har til Hensigt virkelig at faa Folk til at tro, at Staten yder Beløb til „Det forenede Dampskibsselskab“ saadan uden videre. Det ærede Medlem ved eller burde vide, naar han taler om de Forhold, at naar Staten yder Subvention, som det hedder, til „Det forenede“ Dampskibsselskab, saa er det, fordi Staten til Gengæld skal have Ydelser af dette Selskab. Saadan er Forholdet og intet andet. Men hvor kan saa det ærede Medlem tale om det, som han gjorde? Naar det ærede Medlem læser sin egen Tale i Rigsdagstidenden i Morgen, haaber jeg, han finder Anledning til paa en eller anden Maade at oplyse de Folk, for hvis Ørens Skyld han taler, at dér er han dog gaaet lidt over Stregen. Det ærede Medlem talte videre i samme Forbindelse om Godsejernes Krigskasse, det er i den Grad hen i Vejret, at det skal jeg ikke spille et eneste Ord paa.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har forlangt Ordet for 3die Gang. Hvis ingen forlanger Afstemning, betragter jeg Tingets Samtykke som givet. (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

Sabrøe: Paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt skal jeg ganske kort besvare nogle af de Bemærkninger, der fremkom dels fra det ærede Medlem for Skjoldlev (J. Nielsen) og dels fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Nanke). Det ærede Medlem for Skjoldlev havde lige saa vanskelig ved at klare og forstaa, hvad jeg havde sagt, som han tidligere i Debatten har vist, at han har vanskeligt ved at forstaa andre ærede Medlemmer. Hvad jeg har kritiseret her i Dag, var nemlig ikke Udtalelser, der vare faldne fra ham i Mandagsmødet, men Udtalelser, der ere faldne i Dag. Det var disse Udtalelser, jeg kritiserede, og det ærede Medlem kan ikke komme bort fra, at han i Forbindelse med Omtalen af Københavns Kommunes Stilling til de arbejdsløse strejfedes Spørgsmaalet om Bykommunernes Stilling til de fri Fattiggasser. Og i denne Forbindelse hævdede han, ganske vist i en noget vag Form, at Bykommunernes Repræsentanter i de forskellige Byraad ikke havde gjort noget til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden. Det er over for denne Udtalelse, at jeg gentagne Gange har betonet, at i de kommunale Raad i Provinserne, hvor Socialdemokra-

terne ere rykkede ind, og hvor de for øvrigt ere rykkede ind samtidig med en Del Venstremænd, fordi der over alt i Købstæderne har været en Samvirken mellem de frisindede Borgere og de socialdemokratiske Arbejderborgere, have Socialdemokratiet og Venstre været de første til at stille Forslag om at yde ret betydelige Bidrag af Kommunekasserne saavel til de fri Fattiggasser som til saadanne Institutioner og Foreninger, der virke paa en Maade, der er beslægtet med den, som de fri Fattiggasser have til Opgave. Og jeg har understreget det. Det glædede mig for øvrigt, at det ærede Medlem oplæste nogle Udtalelser, som jeg lod falde i foregaaende Samling. Jeg har netop understreget, at den Virksomhed, der her var bleven paabegyndt og paabegyndt ved god og loyal Samvirken mellem de Mænd, der valgtes af Demokratiet, var en god og naturlig Fortsættelse af den Maade, hvorpaa man ude omkring i mange Landkommuner havde søgt at føre Fattigforsørgelsen og Fattighjælpen ind i en Form, der ikke trykkede de paagældende, der modtog Hjælpen, nedad. Det ærede Medlem vilde af min Tale kunne lære, at man ikke skal være alt for varsom med at rose det, der er godt hos politiske Modstandere. Der kan være mangt og meget — det har jeg gentagende fremhævet — som vi Socialdemokrater og specielt Byarbejderne kunne finde mangelfuldt hos vore Landboere, men det tjener til Ære for vor Landbostand, at man i mange Landkommuner har ført Fattigforsørgelsen ud i saa fri, demokratiske Former, at Socialdemokraterne meget vel i Byerne have kunnet fortsætte og fortsætte saaledes, at det virkelig er lykkedes i adskillige Byer at faa betydelige Beløb overførte til de fattige, paa en fri, demokratisk Maade.

Men det ærede Medlem har en anden Maade at bekæmpe politiske Modstandere paa. Han ser rent ensidigt og smaaligt paa Tingene. Det er meget rigtigt fremhævet af et Medlem, der tilhører min Partigruppe, at det ærede Medlem ikke har sagt et eneste godt Ord om Arbejderne. Der er fra hans Side gjort alt muligt for at fremstille Arbejderne som en nydende Kaste, som Folk, der ikke gjorde noget som helst for deres egen og for deres Klasses Fremhjælpning. Det forekommer mig, at man her har det samme at konstatere som i saa mange andre Tilfælde, at Overløberne ere altid dem, der gøre deres Sager daarligst eller i hvert Tilfælde gøre det mest reaktionært. Over for det ærede